

De to sidstnævnte Bestemmelser indsattes i Folketinget efter Udvalgets Indstilling. Det samme gælder den til Lovens Hovedregel knyttede Tilføjelse: „medmindre anderledes senere ved Lov maatte blive bestemt“, hvorved det tilsigtes at muliggøre en Omdannelse af de bestaaende Foreninger paa Grundlag af en Samvirken mellem Andelsforeningerne. Til Forklaring heraf anføres følgende fra Udvalgets Betænkning: I Udvalget har den Opfattelse været fremherskende, at Loven af 26. Marts 1898 har virket efter sit Formaal, ligesom det synes ubestrideligt, at man i de Kredse, hvor slige Foreninger ere dannede, har været vel tilfreds med disse. Udvalget vil derfor beklage, om denne Udlaansvirksomhed skulde standses, og maa anbefale, at der arbejdes hen til, at Virksomheden — om end i anden Form — kan fortsættes. Statslaanefonden vil imidlertid ikke kunne stille ubegrænsede Beløb til Raadighed til Udlaan i dette Øjemed. Derimod har Ministeren under Forhandlingerne i Udvalget stillet i Udsigt, at et Beløb, svarende til det, der nu er udlaant til Forskudsforeningerne, ogsaa fremtidig vil kunne stilles til Raadighed. Det har derfor været Udvalgets Opgave at finde en Vej, hvorved der med begrænsede Midler fra Statens Side skabes Betingelser for, at en saadan Udlaansvirksomhed opretholdes, og at Landmændene i størst muligt Omfang kunne faa Adgang til disse Driftslaan. Man har i saa Henseende haft sin Opmærksomhed henvendt paa Andelsvirksomheden, særlig paa Andelsmejerierne. En Grundfond paa 5 Mill. Kr. vil overført som Laan til Andelsvirksomheden sikkert være tilstrækkelig Spore til at holde Sagen i Gang og til at føre den videre frem, thi Andelsvirksomheden vil have let ved at skaffe de Midler til Veje, som yderligere maatte vise sig nødvendige. Udvalget retter derfor Opfordring til Landbrugsministeren om — eventuelt efter Forhandling med de paagældende Organisationer — at udarbejde og snarest muligt at forelægge et Forslag paa det foran skitserede Grundlag, dog saaledes at der ogsaa gives Landmænd, der ikke ere Medlemmer af et Andelsselskab, Adgang til disse Driftslaan. — Under Sagens Behandling i Tinget erklærede Ministeren, at han, saa hurtig som muligt, skulde „tage Sagen op, indlede Forhandlinger med de Folk paa Andelsvæsenets Omraade, som jeg mener særlig interessere sig for denne Sag, og søge at fremme det saa hurtig, som det overhovedet er muligt. Jeg haaber, at det, trods det, at jeg tror, at Sagen vil møde adskillig Vanskelighed, desuagtet skal lykkes at tilvejebringe et Lovforslag i en saadan Form, at det kan vinde Tilslutning i Rigsdagen og blive til Gavn for det Formaal, det omhandler“. — I Landstinget udtalte Bramsen, at de, der stemte for det nu foreliggende Lovforslag, ikke derved kunde være bundne til til sin Tid at stemme for det andet Lovfor-